

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום חזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אין משתכרים בארץ ישראל בדברים שיש בהן חיי נפש, כגון יינות, שמנים וסלתות.	ת"ר:											■	◇
אמרו עליו על ר' אלעזר בן עזריה, שהיה משתכר בין ושמן.	[ר' אלעזר בן עזריה]											■	
בין - סבר לה כר"י												■	
בשמן - באתריה דר' אלעזר בן עזריה שכית מישחא.												■	
אין משתכרין פעמים בביצים.	ת"ר:											■	◇
פליגי בה רב ושמואל	מרי בר מרי:											■	
על חד תרי	חד אמר: [רב/שמואל]											■	◇
תגר לתגרא.	וחד אמר: [רב/שמואל]											■	◇
מתריעין על פרקמטיא ואפי' בשבת.	ת"ר:											■	◇
כגון כלי פשתן בכבל, ויין ושמן בארץ ישראל.	ר' יוחנן:											■	
והוא, דול וקם עשרה בשיתא.	רב יוסף:											■	
אין יוצאין מארץ לחו"ל - אא"כ עמדו סאתים בסלע.	ת"ר:											■	◇
אימתי? בזמן שאינו מוצא ליקח, אבל בזמן שמוצא ליקח, אפי' עמדה סאה בסלע - לא יצא.	ר' שמעון:											■	
אלימלך, מחלון וכליון, גדולי הדור היו ופרנסי הדור היו, ומפני מה נענשו? מפני שיצאו מארץ לחוצה לארץ, שנאמר: (רות א') ותהם כל העיר עליהן ותאמרנה הזאת נעמי.	וכן היה ר"ש בן יוחאי אומר:											■	◇
מאי הזאת נעמי?												^	
אמרו: הזיתם, נעמי שיצאת מארץ לחו"ל מה עלתה לה?	ר' יצחק:											!	
אותו היום שכאת רות המואביה לארץ ישראל, מתה אשתו של בעז. והיינו דאמרי אינשי: עד דלא שכיב שיכבא - קיימא מנו בייתה.	וא"ר יצחק:											■	
אבצן זה בעז.	רבה בר רב הונא אמר רב:											■	
מאי קמ"ל?												^	
כי אידך דרבה בר רב הונא												!	
מאהדעו-ם משתאחז עשה בעו' לבניו, שנאמר: (שופטים י"ב) ויהי לו שלשים בניו ושלשים נשות שלח החוצה ושלשים בנות הביא לבניו מן החוץ וישפט את ישראל שבע שנים וכל אחת אחת עשה שני משתאות, אחד בבית אביו ואחד בבית חמיו, וכולן לא זימן את מנוח, אמר: כודנא עקרה במאי חרשית.	דאמר רבה בר רב הונא אמר רב:											■	!
וכולן מתו בחייו.	תאנא:											■	
והיינו דאמרי אינשי: בחייך דילדת שיתין, שיתין למה לידך? איכפל ואוליד חד דמשייתן זריו.												■	
(סי: מלך אברהם עשר שנים שנפטר נתנשא לבדו).													◇
אלימלך ושלמון ופלוני אלמוני ואבי נעמי, כולן בני נחשון בן עמינדב הן.	רב חנן בר רבא אמר רב:											■	◇
מאי קמ"ל?													?
שאפי' מי שיש לו זכות אבות, אינה עומדת לו בשעה שיוצא מארץ לחוצה לארץ.												!	◇
אמיה דאברהם - אמתלאי בת כרנבו, אמיה דהמן - אמתלאי בת עורבתי, וסימניך: טמא טמא, טהור טהור. אמיה דדוד - נצבת בת עדאל שמה, אמיה דשמשון - צלפונית, ואחתי - נשיון.	ואמר רב חנן בר רבא אמר רב:											■	
למאי נפקא מינה?												?	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום חזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לתשובת המינים.												!	א:א
עשר שנים נחבש אברהם אבינו, שלש בכותא ושבע בקרדו	ואמר רב חנן בר רבא אמר רב:											◆	א:א
מתני איפכא.	רב דימי מנהרדעא:											◆	א:א
עיברא זעירא דכותא זהו אור כשדים.	רב חסדא:											■	א:א
אותו היום שנפטר אברהם אבינו מן העולם, עמדו כל גדולי אומות העולם בשורה ואמרו: אוי לו לעולם שאבד מנהיגו, ואוי לה לטפינה שאבד קברינטא.	ואמר רב חנן בר רבא אמר רב:											■	א:א
(דברי הימים א' כ"ט) והמתנשא לכל לראש - אמר רב חנן בר רבא אמר רב: אפי' ריש גרוגתא משמיא מוקמי ליה.	[רב חנן בר רבא אמר רב]											■	א:א
חס ושלום, שאפיל מצאו סובין לא יצאו, ואלא מפני מה נענשו? שהיה להן לבקש רחמים על דורם ולא בקשו, שנאמר: (ישעיהו נ"א) בזעקך יצילוך קבוציך.	רב חזיא בר אבין א"ר יהושע בן קרחה:											◆	א:א
לא שנו אלא מעות בזול ופירות ביוקר, אבל מעות ביוקר, אפי' עמדו ארבע סאין בסלע - יוצאין	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											■	א:א
(סימן: סלע פועל חרובא טליא אמרין.)												◆	א:א
נהירנא כד הוה קיימין ארבע סאין בסלע, והוה נפישו נפחיו כפן בטבריא מדלית איסר.	דאמר ר' יוחנן:											■	א:א
נהירנא כד לא הוה מיתגרין פועליא למדנא קרתא, מריח פיתא מייתין.	ואמר רבי יוחנן:											■	א:א
נהירנא כד הוה בצע ינוקא חרובא, והוה נגיד חוטא דדובשא על תרין דרעוהי.	ואמר רבי יוחנן:											■	א:א
נהירנא כד הוה נטיל עורבא בשרא, ונגיד חוטא דמשחא מריש שורא ועד לארעא.	ואמר ר' אלעזר:											■	א:א
נהירנא כד הוה מטיילין טליא וטלייתא בשוקא כבר שית עשרה וכבר שב עשרה, ולא הוה חטאן.	ואמר רבי יוחנן:											■	א:א
נהירנא כד הוה אמרין בי מדרשא: דמדוי להון - נפיל בדיהון, דמתרחין עליהון - דיליה דילהון.	ואמר רבי יוחנן:											■	א:א
כתיב: (רות א') מחלון וכליון, וכתיב: (דברי הימים א' ד') יואש ושרף												■	א:א
מחלון וכליון שמן, ולמה נקרא שמן יואש ושרף, יואש - שנתיאשו מן הגאולה, שרף - שנתייבו שריפה למקום	הד אמר: [רב/שמואל]											◆	א:א
יואש ושרף שמן, ולמה נקרא שמן מחלון וכליון? מחלון - שעשו גופן חולין, וכליון - שנתייבו כליה למקום.	והד אמר: [רב/שמואל]											◆	א:א
תניא כמאן דאמר: מחלון וכליון שמן												■	א:א
מאי דכתיב: (דברי הימים א' ד') ויוקים ואנשי כוזיבא ויואש ושרף אשר בעלו למואב וישבי לחם והדברים עתיקים?	דתניא:											■	א:א
ויוקים - זה יהושע שהקים שבועה לאנשי גבעון												■	א:א
ואנשי כוזיבא - אלו אנשי גבעון שכזבו ביהושע												■	א:א
ויואש ושרף - אלו מחלון וכליון, ולמה נקרא שמן יואש ושרף? יואש - שנתיאשו מן הגאולה, שרף - שנתייבו שריפה למקום												■	א:א
אשר בעלו למואב - שנשאו נשים מואביות												■	א:א
וישבי לחם - זו רות המואביה ששבה ונדבקה בבית לחם יהודה												■	א:א
והדברים עתיקים - דברים הללו עתיקי יומיא אמרין, דכתיב: (תהלים פ"ט) מצאתי דוד עבדי, וכתיב: (בראשית י"ט) שתי בנותיך הנמצאות.												■	א:א
(דברי הימים א' ד') המה היוצרים וישבי נטעים וגדרה עם המלך במלאכתו ישבו שם												■	א:א
המה היוצרים - אלו בני יונדב בן רכב שנצרו שבועת אביהם												■	א:א
וישבי נטעים - זה שלמה שדומה לנטעה במלכותו												■	א:א
וגדרה - זו סנהדרין שגדרו פרצותיהן של ישראל												■	א:א

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה O key-מקרא:	statement-מימרא ■ † קושיא- ^ שאלה- question- ! תירוץ- answer- proof-ראיה ■
---	---

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
עם המלך במלאכתו ישבו שם - זו רות המואביה שראתה במלכות שלמה בן בנו של בן בנה, שנאמר: (מלכים א' ב') וישם כסא לאם המלך													צא:
לאמה של מלכות.	וא"ר אלעזר:												צא:
(ויקרא כ"ה) ואכלתם מן התבואה ישן - בלא סלמנטון.	ת"ר:												צא:
מאי בלא סלמנטון?													צא:
בלא רצינתא	רב נחמן:												צא:
בלא שדיפא.	רב ששת:												צא:
תניא כותיה דרב ששת, תניא כותיה דרב נחמן.													צא:
ואכלתם ישן - יכול יהו ישראל מצפין לחדש מפני ישן שכלה? ת"ל: (ויקרא כ"ה) עד בא תבואתה - עד שתבא תבואה מאליה.	תניא כותיה דרב נחמן:												צא:
ואכלתם מן התבואה ישן - יכול יהו ישראל מצפין לחדש מפני ישן שרע? ת"ל: עד בא תבואתה - עד שתבא תבואה מאליה.	תניא כותיה דרב ששת:												צא:
(ויקרא כ"ו), ואכלתם ישן נושן - מלמד שכל המיושן מחבירו הוי יפה מחבירו. ואין לי אלא דברים שדרכן ליישן, דברים שאין דרכן ליישן מנין? ת"ל: ישן נושן מכל מקום. וישן מפני חדש תוציאו - מלמד שהיו אוצרות מלאין ישן וגרנות מלאין חדש, והיו ישראל אומרים: היאך נוציא זה מפני זה.	ת"ר:												צא:
כל מילי עתיקא מעליא, לבר מתמרי ושיכרא והרסנא.	רב פפא:												צא:
הדרן עלך המוכר את הספינה.													